

Milan Kábela

Moderní bobří hráz

Jednoho barevného podzimního dne, když vystupovalo slunce nad obzor a jeho paprsky se začaly skrz větve stromů dotýkat uschlých listů na zemi, vystartovalo z lesa tmavě zelené SUV. Míře do města, vydal se Rumcajs se svým špinavým, sípajícím autem pro novou motorovou pilu.

Rumcajs se měst vždy zdráhal. Ve všudypřítomných světlech nebo značkách se sotva vyznal. Když přijel do Baumaxu, potkal se se svým dlouholetým přítelem panem Novákem. Protože byla Rumcajsova loupežnická kariéra ta tam, přestali z něho lidé mít respekt, a tak byl pan Novák jediný, se kterým si Rumcajs rozuměl. „Ale ale! Koho to sem čerti nesou!“ vykřikl Novák. „To je doba, co jsem tě tu neviděl! Co potřebuješ?“ „Chci tu nejlepší pilu, jakou tady máš. Zima bude za chvíli zvonit u dveří a já nebudu mít čím topit,“ vysvětlil Rumcajs.

Když se Rumcajs vrátil domů, řekl si, že novou pilu rovnou vyzkouší. Šel tedy hlouběji do lesa, kde narazil na obrovskou mýtinu, která tam nikdy předtím nebyla. „To jim ve Chvaleticích muselo dojít uhlí,“ říkal si Rumcajs.

Jakmile došel k řece, zahlédl bobra, jak na břehu povzdychuje. „Tu paseku jsi udělal ty, mám pravdu?“ spustil na bobra Rumcajs, „Ihned mi řekni, kam jsi schoval to dřevo, nebo tě zastřelím!“ „No to je opravdu výborný!“ vyhrkl zoufale bobr. „Nejdřív mě okradl zvláštní skřet a teď mě ještě zastřelí vousatej pytlák!“ „O čem to mluvíš?“ zeptal se Rumcajs. „No, před chvílí tady byl malinkatej človíček, kterej tu se svým bagrem odvezl půlku lesa. A když jsem mu řekl, aby toho nechal, tak si odvezl i moji hráz.“ Na to Rumcajs zvolal: „Když si pospíšíme, tak ho ještě doženeme. Pojd’!“

Vydali se tak spolu za stopami bagru. Když ho dohnali, tak Rumcajs zahlédl, že bagr opravdu řídí malý skřítek. Bobr překousal kmen stromu a skácel ho přes cestu, aby skřítek nemohl dále jet. V tu ránu Rumcajs vyběhl s revolverem a jako za starých časů vykřikl: „Peníze, nebo život!“ „Ale my nepotřebujeme peníze, my chceme to dřevo, Rumcajsi!“ opravil ho bobr. „Vystup a řekni, kde je zbytek!“ „Zbytek jsem prodal! Už nic nezbylo!“ kňoural skřítek.

Tak Rumcajs s bobrem nechali skřeta uprostřed lesa samotného a s bagrem plným dřeva jeli zpět. Když ještě bagr vyměnili za horu dříví, měl Rumcajs celou zimu doma teplo a bobr si postavil novou, moderní hráz.